

तृतीयेध्यायेलोकेस्मिन् द्विविधानिष्ठेति विभिन्नाधिकारिकं निष्ठाद्वयं प्रस्तुत्य न कर्मणामनारंभान्नैष्कर्म्यं पुरुषोऽश्रुत इत्यादिना कर्मनिष्ठायाः ज्ञाननिष्ठांगत्वेन भूयसानिर्बन्धेनानुष्ठेयत्वमुक्तं कर्मण्येवाधिकारस्तइत्यादिना चतुर्थेत्यन्तसम्यग्दर्शनैः कृतमपि कर्माकृतमेव भवति ज्ञानेन कर्तृत्वादिबाधात् अतस्तैर्दृष्ट्या चेष्टावत्कर्मवाकर्तव्यं संन्यासो वाकर्तव्य इत्यनास्थया प्रोक्तं अथेदानीं पंचमषष्ठयोरज्ञानिना ज्ञानार्थिना वैराग्योत्पत्तेः प्राक्कर्मवानुष्ठेयं संपन्ने तु वैराग्ये दृष्टविक्षेपनिवृत्त्यर्थं कर्मसंन्यासं कृत्वा ज्ञानोत्पत्त्यर्थं योगोऽनुष्ठेय इत्युच्यते तत्र चतुर्थेत्यक्तसर्वपरिग्रहइतिसंन्यासः योगमातिष्ठेति कर्मयोगश्चैकं मां प्रतिविहितः न चैतयोः स्थितिगतिवद्युगपदेकेन मयानुष्ठानं कर्तुं शक्यते परस्परविरुद्धत्वादिति मन्वानोऽर्जुन उवाच संन्यासमिति हे कृष्ण पापकर्षण मे मयं ज्ञानार्थिने संन्यासं कर्मयोगं चेति द्वयं परस्परविरुद्धं कथं शंससि कथयसि पुनरित्यनेन प्रागपित्वया वेदकर्त्रा इदं द्वयं विहितमस्तीति गम्यते तथा च श्रुतिस्मृती भवतः एतमेव प्रव्राजिनो लोकमिच्छंतः प्रव्रजंति संसारमेवं निःसारं दृष्ट्वा सारं दिदृक्षुः प्रव्रजंत्यकृतोद्वाहाः परं वैराग्यमास्थिता इति च तथा तमेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणा विविदिषंति यज्ञेन दानेन तपसानाशकेनेति महायज्ञैश्च यज्ञैश्च ब्राह्मीयं क्रियते तनुरिति च ब्राह्मी ब्रह्मदर्शनयोग्या अतः एतयोः श्रुतिविहितत्वेन प्रशस्तयोर्मध्ये एकं श्रेयः प्रशस्ततरं य

अर्जुन उवाच संन्यासं कर्मणां कृष्ण पुनर्योगं च शंससि ॥ यच्छ्रेय एतयोरेकं तन्मे ब्रूहि सुनिश्चितं ॥ १ ॥
श्रीभगवानुवाच संन्यासः कर्मयोगश्च निःश्रेयसकरावुभौ ॥ तयोस्तु कर्मसंन्यासात्कर्मयोगो विशिष्यते ॥ २ ॥
ज्ञेयः स नित्यसंन्यासी यो न द्वेष्टि न कांक्षति ॥ निर्द्वंद्वो हि महाबाहो सुखं बंधात्प्रमुच्यते ॥ ३ ॥

तन्मे सुनिश्चितं ब्रूहीति प्रश्नः ॥ १ ॥ अस्योत्तरं भगवानुवाच संन्यास इति निःश्रेयसकरौ ज्ञानोत्पत्तिहेतुतया तथापि कर्मसंन्यासात् अविरक्तकृतात्कर्मयोग एव विशिष्यते चित्तशुद्धिद्वारं वैराग्यादिहेतुत्वात् ॥ २ ॥ ननु प्रत्यक्षः कर्मयोगिनां विक्षेपः संन्यासिनां तु सनास्तीति कथमुच्यते कर्मयोगो विशिष्यत इत्याशंक्याह ज्ञेय इति यो रागद्वेषरहितः सकर्मसुखरूपतस्त्यक्तेष्वत्यक्तेषुवानित्यं संन्यास्येव एतेन साधनभूतयोः सांख्ययोगयोः रागद्वेषराहित्यकृतं साम्यमुक्तं फलभूतयोस्तु सर्वविकल्परहित्यरूपसाम्यमनंतरश्लोकाभ्यामुच्यते तथापि चित्तस्वाभाव्यात्कदाचित्संन्यासिनो रागोदये पाताशंकास्ति नेतरस्येति स एव श्रेयानि तिभावः यद्यप्येवं तथापि हि प्रसिद्धं निर्द्वंद्वो द्वंद्वं सत्यानृतयोराल्मानात्मनोर्मिथुनं परस्पराध्यासस्तद्रहितः सांख्यो रागाद्युदयहेतोरज्ञानस्यात्यंतोच्छेदात् सुखं कर्मकरणायासंविनापि बंधात् संसारात्केवलज्ञानेनैव मुच्यते न कर्माण्यपेक्षते यद्वानिर्द्वंद्वं द्वंद्वं वै मिथुनं तस्माद्द्वंद्वान्मिथुनं प्रजायते इति श्रुतेर्द्वंद्वं स्त्रीपुंसयोर्मिथुनं तद्रहितः रूपादित्यागी संन्यासी अनायासेन मुच्यते रागादिजयस्योभयत्र तुल्यत्वात् अत्र च कुटुंबभरणवैयर्थ्याभावात् सुखं मुच्यत इत्यर्थः ॥ ३ ॥